

Bruxelles, den 26. maj 2020
REV2 — Erstatte meddelelsen (REV1)
af 18. juli 2019

MEDELELSE TIL INTERESSENER

DET FORENEDE KONGERIGES UDTRÆDEN OG EU-REGLERNE OM .EU-DOMÆNENAVNE

Den 1. februar 2020 udtrådte Det Forenede Kongerige af Den Europæiske Union og har nu status af "tredjeland"¹. Udtrædelsesaftalen² fastsætter en overgangsperiode, der slutter den 31. december 2020³. Indtil da finder EU-retten fuldt ud anvendelse på og i Det Forenede Kongerige⁴.

I overgangsperioden fører Unionen og Det Forenede Kongerige forhandlinger om et nyt partnerskab, der navnlig skal omfatte et frihandelsområde. Det er dog ikke sikkert, at en sådan aftale vil blive indgået og træde i kraft ved overgangsperiodens udløb. Under alle omstændigheder vil en sådan aftale skabe et indbyrdes forhold, som for så vidt angår vilkårene for markedsadgang vil adskille sig væsentligt fra Det Forenede Kongeriges deltagelse i det indre marked⁵, Unionens toldunion og i moms- og punktafgiftsområdet.

Efter overgangsperiodens udløb vil Det Forenede Kongerige desuden være et tredjeland for så vidt angår gennemførelsen og anvendelsen af EU-retten i Unionens medlemsstater.

Derfor gøres alle interessenter, navnlig de økonomiske aktører, opmærksom på retsstillingen efter overgangsperiodens udløb.

¹ Et tredjeland er et land, som ikke er medlem af Unionen.

² Aftale om Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirlands udtræden af Den Europæiske Union og Det Europæiske Atomenergifællesskab ("udtrædelsesaftalen", EUT L 29 af 31.1.2020, s. 7).

³ Overgangsperioden kan inden den 1. juli 2020 forlænges én gang med op til et eller to år (udtrædelsesaftalens artikel 132, stk. 1). Den britiske regering har hidtil udelukket en sådan forlængelse.

⁴ Jf. dog visse undtagelser i udtrædelsesaftalens artikel 127, hvoraf ingen er relevante i forbindelse med denne meddelelse.

⁵ Navnlig indeholder en frihandelsaftale ikke indre marked-begreber såsom (på området varer og tjenesteydelser) gensidig anerkendelse, "oprindelseslandsprincippet" og harmonisering. En frihandelsaftale fjerner heller ikke toldformaliteter og -kontroller, herunder dem, der vedrører oprindelsen af varer og de råvarer, de er fremstillet af, samt forbud og restriktioner vedrørende import og eksport.

Råd til interessenterne:

For at afbøde de konsekvenser, der beskrives i denne meddelelse, rådes de berørte interessenter især til at:

- vurdere, om de (fortsat) er berettiget til at have et .eu-domænenavn efter overgangsperiodens udløb, hvis de er bosiddende/etableret i Det Forenede Kongerige, og i givet fald træffe passende foranstaltninger
- vurdere, om aftalerne mellem indehavere og registratorer af .eu-domænenavne er i overensstemmelse med de betingelser, der er fastsat i EU-retten.

Efter overgangsperiodens udløb vil EU-reglerne for topdomænet .eu, navnlig Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 733/2002 af 22. april 2002 om implementering af topdomænet .eu^{6, 7}, ikke længere finde anvendelse på Det Forenede Kongerige. Dette har navnlig de nedenfor beskrevne konsekvenser:

1. REGISTRERING OG FORNYELSE AF DOMÆNENAVNE

I henhold til artikel 4, stk. 2, litra b), i forordning (EF) nr. 733/2002, som ændret ved forordning (EU) 2019/517 med virkning fra den 19. oktober 2019, kan .eu-domænenavne registreres af følgende personer, virksomheder eller organisationer:

- i) en unionsborger, uanset dennes opholdssted
- ii) en fysisk person, som ikke er unionsborger, men som har bopæl i en medlemsstat
- iii) en virksomhed, der er etableret i Unionen, eller
- iv) en organisation, der er hjemmehørende i Unionen, uden at dette dog berører anvendelsen af national ret.

Efter overgangsperiodens udløb vil *virksomheder* og *organisationer*, der er etableret i Det Forenede Kongerige, men ikke i Unionen, og *trejdelandsstatsborgere* (dvs. ikke-EU-borgere) med bopæl i Det Forenede Kongerige ikke længere kunne registrere et .eu-domænenavn eller, såfremt de er indehavere af et registreret .eu-domænenavn, ikke kunne forny et .eu-domænenavn, der er registreret før overgangsperiodens udløb.

Godkendte .eu-registratorer vil ikke have ret til at behandle ansøgninger om registrering eller fornyelse af registreringer af .eu-domænenavne, der indgives af sådanne foretagender, organisationer og personer.

⁶ EFT L 113 af 30.4.2002, s. 1.

⁷ Bemærk venligst, at artikel 4, stk. 2, i forordning (EF) nr. 733/2002 er ændret med virkning fra den 19. oktober 2019 ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2019/517 af 19. marts 2019 om gennemførelse af topdomænet .eu og dets funktion og om ændring og ophævelse af forordning (EF) nr. 733/2002 og om ophævelse af Kommissionens forordning (EF) nr. 874/2004 (EUT L 91 af 29.3.2019, s. 25).

2. TILBAGEKALDELSE AF REGISTREREDE DOMÆNENAVNE

Hvis en indehaver af et domænenavn efter overgangsperiodens udløb og som følge af Det Forenede Kongeriges udtræden ikke længere opfylder de almindelige betingelser for registreringsberettigelse i artikel 4, stk. 2, litra b), i forordning (EF) nr. 733/2002, kan topdomæneadministratoren tilbagekalde et sådant domænenavn på eget initiativ uden at forelægge tvisten til udenretslig tvistbilæggelse, jf. artikel 20, stk. 1, litra b), i Kommissionens forordning (EF) nr. 874/2004⁸.

3. RETTIGHEDER, DER KAN TILBAGEKALDES VED HJÆLP AF PROCEDURERNE FOR SPEKULATION I OG MISBRUG AF REGISTRERINGER

I henhold til artikel 21, stk. 1, i forordning (EF) nr. 874/2004 kan et registreret domænenavn tilbagekaldes efter den fornødne udenretslige eller retslige procedure, hvis det pågældende domænenavn er det samme som eller til forveksling ligner et navn, hvortil der er anerkendt eller indrømmet en rettighed i national ret eller i EU-retten, og hvis der er blevet spekuleret i eller det registrerede domænenavn er blevet misbrugt, jf. nævnte artikel.

Efter overgangsperiodens udløb kan rettigheder, der er anerkendt eller etableret af Det Forenede Kongerige, men ikke af EU-medlemsstaterne eller Unionen, ikke længere påberåbe sig de procedurer, der er fastsat i artikel 21, stk. 1, i forordning (EF) nr. 874/2004. Rettigheder, der er anerkendt af EU-medlemsstaterne eller af Unionen, og som følger af internationale instrumenter, såsom rettigheder, der følger af artikel 6a i Pariserkonventionen til beskyttelse af industriel ejendomsret og artikel 16, stk. 2 og 3, i aftalen om handelsrelaterede intellektuelle ejendomsrettigheder, er derimod ikke påvirket.

4. LOVVALG I AFTALER MELLEM REGISTRATOREN OG INDEHAVEREN AF ET .EU-DOMÆNENAVN

I henhold til artikel 5, stk. 1, i forordning (EF) nr. 874/2004 kan der ikke i en aftale mellem registratoren og indehaveren af et .eu-domænenavn foretages andet lovvalg end af lovgivningen i en EU-medlemsstat, og tvister kan ikke henlægges til konfliktløsningsorganer, medmindre disse er udvalgt af topdomæneadministratoren i medfør af artikel 23 i nævnte forordning, og der kan som værneting ikke vedtages en voldgiftsret eller en domstol uden for Unionen.

Såfremt der i en sådan aftale foretages lovvalg af lovgivningen i Det Forenede Kongerige, rådes den pågældende registrator og indehaver af et .eu-domænenavn til at ændre den pågældende aftale, så den bringes i overensstemmelse med artikel 5, stk. 1, i forordning (EF) nr. 874/2004 efter overgangsperiodens udløb.

På Kommissionens websted om EU-reglerne for det indre marked for digitalt indhold (<https://ec.europa.eu/digital-single-market/en/the-top-level-domain-eu> og http://ec.europa.eu/ipg/basics/urls/doteu_en.htm) findes der generelle oplysninger om

⁸ Kommissionens forordning (EF) nr. 874/2004 af 28. april 2004 om generelle retningslinjer for implementeringen af topdomænet .eu og dets funktioner samt principperne for registrering (EUT L 162 af 30.4.2004, s. 40).

EU-lovgivningen vedrørende topdomænet .eu. Disse sider opdateres om nødvendigt med yderligere oplysninger.

Europa-Kommissionen
Generaldirektoratet for Kommunikationsnet, Indhold og Teknologi